

כמה מילים על... 3... שעת הגעה לגן

ימי הגן הראשונים מאחורינו... וגם "התקלות" הבלתי צפויות והמשברים שהביאו עימן.

הדבר התורם הכי הרבה לביטחון, להסתגלות ולהתאקלמות מהירה הוא יצירת **שיגרה יציבה וקבועה**. שיגרה זו תלווה את הילד הן מבחינת דמויות הסמכות, הן מבחינת הסביבה והן מבחינת סדר היום - ותספק לו וודאות ויציבות רגשית. שעת ההגעה לגן ושעת התחלת הפעילות הן חלק משגרה זו.

כאן אתייחס לשני דברים חשובים שיש לקחת בחשבון בנושא זה.

1. תחילת היום והמשחק החופשי (ספרייה, בנייה, משחקי הרכבה, משחקי שולחן, יצירה, אוכל וכד') **אינם (!!!) זמן מבוזבז**.

זוהי דרך "להיכנס" ליום הפעילות בהדרגה ובזרימה כאשר לכל אחד הצורך, הקצב והדרך שלו "לגלוש" פנימה. חופש הבחירה מאפשר שפע אינטראקציות חברתיות והזדמנויות למשחק נינוח המייצר אנרגיה ואווירת פתיחת יום טובה. 2. כגן עירוני המטפח ערכים אותם אנו מתחילים בהדרגה לפרט ולהכיר, הגן מתייחס אל הילד כחלק ייחודי בתוך מכלול ופועל רבות על מנת לראות ראייה כוללת הן את צרכי הפרט והן את צרכי הכלל (ולאזן ביניהם).

פתיחת היום ושעת ההגעה נקבעת הן על מנת להתחשב ולאפשר גמישות לפרט אך בו בזמן רואה ושומרת על המחויבות המקצועית לבניית סדר יום והתנהלות אחראית, מצמיחה ומכבדת עבור כלל הקבוצה.

הצוות שואף לקצר את שהיית ההורים ואת משך פרידות הבוקר על מנת לסייע להורים - ובעיקר לילדים... אט אט הילד מתחיל לראות בגן ובאנשי הצוות "בסיס ביטחון". נוצרים אמון הכרות וקשר בינו לבין הצוות ומצבי הבכי הופכים לקצרים ומעטים בהרבה.

פרידה ממושכת או מתמשכת אינה מסייעת לילד אלא הופכת עבורו למצב סטרס בו הוא נכנס עמוק יותר למאבק כוחות וקשה יותר להרגיעו לאחר מכן.

ככלל...

שעת ההגעה לגן היא עד 8:30 .

מספר דקות לאחר מכן אנו מתחילים לאסוף משחקים ומתכנסים למפגש בוקר בו אנו לומדים תכנים חדשים, שרים, משחקים, מספרים סיפורים, ומקיימים שיחות על נושאים שונים. זהו מפגש שבעקבותיו מתנהלות לעיתים פעילויות שונות במשך היום.

ילד שמגיע מאוחר מפסיד ומרגיש "מחוץ לעניינים".

הגעת הורים וילדים לאחר שהתחלנו להתארגן, או הסתובבות הורים בגן תוך כדי התארגנות- מפריעה לילדים שכבר נרגעו והפסיקו לבכות ומחייבת את תשומת לב והתערבות הצוות במקום להתפנות להתחלת הפעילות. **הדבר פוגע משמעותית ביכולת להתחיל בשגרת היום, ופוגע בכלל ילדי הגן.** מכל הסיבות הללו חשוב לנו להיכנס מהר ככל האפשר לשגרה ולשמור עליה.

כמובן - לגבי אילוצים חריגים ישנה גמישות והבנה בהתאם לנסיבות.